

พระราชบัญญัติ

เครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีศักดิ์รามาธิบดี

พ.ศ. ๒๕๐๓

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ตั้งวาลย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๓

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องราช-
อิสริยาภรณ์อันมีศักดิ์รามาธิบดี

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๖๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๐๓

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่าง-
รัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตรา
พระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
เครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีศักดิ์รามาธิบดี พ.ศ. ๒๕๐๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเครื่องราชอิสริยาภรณ์
อันมีศักดิ์รามาธิบดี

มาตรา ๔ พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประธานของเครื่องราช-
อิสริยาภรณ์อันมีศักดิ์รามาธิบดี และทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจ
ที่จะพระราชทานและเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์

มาตรา ๕ เครื่องราชอิสริยาภรณ์สำหรับพระราชทาน
แก่ผู้ทำความดีความชอบเป็นพิเศษและเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง
แก่ราชการทหาร ไม่ว่าในยามสงบหรือยามสงคราม ตามที่
ทรงพระราชดำริเห็นสมควร

มาตรา ๖ ผู้มีเกียรติยศของต่างประเทศอาจได้รับ
พระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ได้นอกเหนือจากบท-
บัญญัติมาตรา ๕

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๖๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๐๓

มาตรา ๗ เครื่องราชอิสริยาภรณ์แบ่งเป็น ๖ ชั้น มีนามดังต่อไปนี้

ชั้นที่ ๑	เสนางกะบด	อักษรย่อ ส.ร.
ชั้นที่ ๒	มหาโยธิน	อักษรย่อ ม.ร.
ชั้นที่ ๓	โยธิน	อักษรย่อ ย.ร.
ชั้นที่ ๔	อศวิน	อักษรย่อ อ.ร.
ชั้นที่ ๕	เหรียญรามมาลาเข็มกล้ากลางสมร	อักษรย่อ ร.ม.ก.
ชั้นที่ ๖	เหรียญรามมาลา	อักษรย่อ ร.ม.

มาตรา ๘ เครื่องราชอิสริยาภรณ์มีลักษณะดังต่อไปนี้ คือ

ชั้นที่ ๑ เสนางกะบด

คารามี่ลักษณะเป็นรูปไข่ทำด้วยทอง มีลายแหลมออกสี่ทิศ กลางคาราด้านหน้าเป็นรูปพระประสูริมาวตารปราบพญากการตวีระอยู่บนพนลงยาสี่ลูกหว้าอ่อน ด้านหลังเป็นอักษรพระปรมาภิไธยย่อ "ร.ร." กับเลข "๖" อยู่ภายใต้พระมหาพิชัยมงกุฏ บนพนลงยาสี่ขาขอบสี่ขาบ มีรัศมีเงินแฉกใหญ่แปดแฉก รัศมีทองแฉกเล็กแทรกแปดแฉก สำหรับประดับที่หน้าอกเสื้อเบื้องซ้าย กับมีแพรแถบเป็นสายสะพายขนาดกว้าง ๑๐ เซนติเมตร สีดำมีริ้วแดงกว้าง ๒ เซนติเมตร

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๖๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๐๓

อยู่ใกล้ขอบทั้งสองข้าง มีดวงตราสำหรับห้อยกับสายสะพาย มีลักษณะเป็นรูปไข่ทำด้วยทอง มีลายรูปอย่างเดียวกับกลางดารา ต่างแต่ไม่มีรัศมี สายสะพายให้สวมเฉียงจากขวาไปซ้าย

ชั้นที่ ๒ มหาโยธิน

ดาราและดวงตรามีลักษณะเช่นเดียวกับเสนางกะบดี แต่ดาราให้ใช้ประดับที่หน้าอกเสื้อเบื้องขวา ส่วนดวงตราให้ใช้ห้อยกับแพรแถบกว้าง ๔๕ มิลลิเมตร สีเดียวกับแพรแถบสายสะพายเสนางกะบดี สำหรับคล้องคอ

ชั้นที่ ๓ โยธิน

ดวงตรามีลักษณะเช่นเดียวกับมหาโยธิน ห้อยกับแพรแถบคล้องคอแต่ไม่มีดารา

ชั้นที่ ๔ อัครวิณ

ดวงตรามีลักษณะเช่นเดียวกับโยธินแต่ย่อมกว่า ห้อยกับแพรแถบขนาดกว้าง ๓๒ มิลลิเมตร ประดับที่หน้าอกเสื้อเบื้องซ้าย

ชั้นที่ ๕ เหริยญรามมาลาเข็มกลัดกลางสมร

เหริยญมีลักษณะเป็นรูปไข่ทำด้วยเงิน ด้านหน้าเป็นรูปพระปรัศูรามาวตารปราบพญาการตวิระ ด้านหลังเป็นอักษรพระปรมาภิไธยย่อ "ร.ร." กับเลข "๖" อยู่ภายใต้พระมหา-

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๖๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๐๓

พืชมงกุฏ ห้อยกับแพรแถบขนาดกว้าง ๓๒ มิลลิเมตร และมีเครื่องหมายพระวชิรราชที่แพรแถบประดับที่หน้าอกเสื้อเบื้องซ้าย

ชนที่ ๖ เหยี่ยูรามมาลา

เหยี่ยูมลักษณะเช่นเดียวกับเหยี่ยูรามมาลาเข็มกล้ากลางสมร แต่ไม่มีเครื่องหมายพระวชิรราชที่แพรแถบประดับที่หน้าอกเสื้อเบื้องซ้าย

มาตรา ๕ ผู้ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์นี้ตั้งแต่ชนที่ ๔ ขึ้นไป ให้มีประกาศนียบัตรทรงลงพระปรมาภิไธยและประทับพระราชลัญจกร ส่วนผู้ที่ได้รับพระราชทานชนที่ ๕ และที่ ๖ จะได้ประกาศนามในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐ บรรดาผู้ซึ่งได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีสิทธิและหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ทุกประการ

มาตรา ๑๑ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๖๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๐๓

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีศักดิ์รามาธิบดีที่ใช้อยู่ขณะนี้ กำหนดวิธีการปฏิบัติได้ไม่เหมาะสมแก่ภาวะปัจจุบัน ดังนั้นควรที่จะปรับปรุงพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องราชอิสริยาภรณ์เสียใหม่เช่นเดียวกันกับที่ได้ปรับปรุงพระราชบัญญัติเครื่องราชอิสริยาภรณ์ต่าง ๆ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๔ เพื่อจะได้พระราชทานต่อไป